

Het gehoor bestond toen voor een groot deel uit de badgasten der hooft aristocratie, die toen meer dan tegenwoordig naar Nizza kwam. Pilatte was er de man niet naar om hertogen en prinsessen naar de mond te spreken. Naar aanleiding van het plaats gehad hebbende huwelijk van een prinses van Denemarken, die om met den zoon van den Caesar van Rusland te kunnen trouwen, de Lutherse kerk verliet om tot de Grieksch-orthodoxe over te gaan, sprak Pilatte eenmaal de volgende woorden: "Gij veroordeelt den werkmans, die protestant wordt om eenen nieuwen kiel te krijgen; gij zegt dat hij met zijne consciëntie handel drijft; zet in plaats van eenen kiel eenen broek; is dat niet eigenlijk dezelfde handel? De Prins Glucksburg-Holstein, die aan de prinses Dagmar van Denemarken verwant was, bevond zich ook in de kerk toen Pilatte dit aldus uitsprak; het viel echter bij dien vorst niet in kwade aarde, want in zijne omgeving bekende hij, dat de prediker de waarheid gezegd had.

Enmaal liet Lodewijk de eerste van Beieren (bekend door de pracht en praal die hij ten toon spreide, en door zijn minder stichtelijk levensgedrag) door eenen adjudant aan Pilatte vragen, of hij voor hem een plaats wilde bewaren voor de morgengodsdienstvereeniging. Het antwoord luidde: "Wilt aan Zijne Majesteit mededeelen, dat alle plaatsen vrij zijn; dat wanneer hij vroeg komt, hij de plaats nemen kan die hem t'beste bevalt."

Lodewijk werd er helas boos om, en kwam niet ter kerk.

Daarentegen kwam Pilatte bij sommige hooft personen zeer in aanzien. Onder anderen waardeerde hem de Groot-Hertog van Rusland hoog. Waarschijnlijk heeft hij van deze vorsten vernomen, wat Caesar Nicolaas eenmaal uitriep: "Wat is mijn dienst waard!"

Een rijk grondbezitter te Mecklenburg, die te Nice onder het gehoor van Pilatte was, besloot om voortaan van zijn patronaatrecht alleen gebruik te maken, om predikanten te benoemen die rechtzinnig waren.

Een nieuwe regeringsmaatregel tegen de kerken.

Den 26sten Juni 1892 werd door de Fransche Kamers een wet aangenomen, waarbij de kerkvoogdijen (*fabriques* noemt men ze in Frankrijk) onder het beheer van den minister van financiën geplaatst werden. Den 28sten Maart van dit jaar heeft de tegenwoordige premier van het ministerie in Frankrijk Dupuy, die in '92 minister van eeredienst was, de uitvoering van bovengenoemde wet geregeld, waardoor nu inspecteurs door de regering aangesteld zijn, om de administratie van de financiën der kerken na te gaan.

Alle geldswaardige papieren en de gelden der kerkelijke gemeenten, moeten aan de daartoe aangestelde ambtenaren in handen gesteld worden; de overblijfselen mogen alleen in het bezijn van genoemde ambtenaren geleidigd worden. Zelfs de gelden, die voor weldadige doeleinden verzameld worden, zijn aan de controle der inspecteurs onderworpen; al het kasgeld moet in de staatskas gestort worden. Uit de staatskas mag dat geld niet ter uitbetaling genomen worden, dan met toestemming van de staatsambtenaren.

Geen wonder, dat in R. K. priester van de diocese Benacon in *Gazette de France* schrijft: "Wat is uit ons geworden? Wij zijn werkelijk zij voor de slavernij; de Katholieken in Frankrijk hebben geen bloed meer in de aderen. Zal men zich deernig onder deze wet buigen, waarvan de bisschop van Angers getuigt, dat zij nog erger is dan de schoolwet?"

De *Séparé* voegt er aan toe: "Het vriendelijke der kerk voor de republiek is, hoe harder wordt zij door deze behandeld. Op elk woord van de bisschoppen en van de Katholieken ten gunste der republiek, antwoordt de regering met eenen nieuwen maatregel van vijandschap."

Tot ons leedwezen lazen wij in de Fransche protestantische bladen niet één woord van protest tegen de nieuwe machtsverschijning van de Fransche Regering tegenover de kerken en kerkelijke instellingen van weldadigheid.

Het schijnt dat men in Frankrijk niet leeren kan, en dat de Fransche Protestanten besloten hebben om met de liberalistische-radicalen regeringen door dik en dun te gaan. Het Panamaschandaal bracht daarin de verandering.

Gemengd Nieuws

Verleden winter werd er te Weenen een *salut d'été* georganiseerd, waarvan de opbrengst dienen moest voor het versterken van het bouwwerk van een Ev. Lutherse kerk. Dit feest duurde tot des morgens 3 ure. Men had zooveel pret gehad, dat er eenige dagen later voor hetzelfde doel een tweede bij plaats had, waarvoor men de grootste publieke balzaal van Weenen huurde.

Te Berlijn kon men deze dagen de volgende bekendmaking op heel papier met groote letters gedrukt, lezen:

CIRCUS REVUE.
Op algemeen verzoek
Groot Gala Voorstelling
TEN BATE

van het fonds voor het bouwen van een kerk, getuigt tot goedkenning van *Kaiser Wilhelm*. Hierop volgt het programma der voorstelling. In Amerika hebben dergelijke dingen in sommige kerken dikwijls plaats. In Europa boren zij nog opzien. Het verwondert ons wel enigszins, dat de Duitse keizer het aanpakken van zulke allichte gedoogen. Zijne gemalin en hij zelf bemoeien zich nog al veel met den aanbouw van nieuwe kerken te Berlijn, zoodat het niet vreemd zoude zijn, indien hij openlijk te kennen gaf, dat hij de hulp van een paardspel niet noodig achtte, om ter gedachten van zijnen grootvader een kerkgebouw te stichten.

Dansen en gewaagde kunsten maken, voor het bouwen eener kerk, die zijn trouwe tekenen des ijds. Het herinnert aan de geschiedenis van eenen acrobaat, die zijn leven in een paardspel verzwelende, om als kloosterbroeder zijne zaligheid te zoeken. Het hindert hem echter geweldig, dat hij, omdat hij niet leeren kan, niet vermocht deel te nemen aan de gods dienstdiensten der kloosterlingen. Hij kon zelfs niet medezingen. Maar op zekeren dag verwijderde de geweten kunstmaker zich, terwijl zijne medebroeders lustig zongen, om erens in eenen hoek voor een Maalbeeld zijn monnikspij af te leggen, en zijne moedelijke toeren en sprongen te verrichten. De man meende van die oogenblik af, dat hij op de wijze zoo goed als zijne medebroeders God diende.

WINKEL.

Voor Kinderen.

EEN TROUWE GETUIGE.

X.

EEN LICHT IN DE DUISTERNIS.
Al is een gevangenis nooit een begeerlijke plaats, toch was het lot van hen die er in vertoefden in vroeger eeuwen veel ellendiger dan thans. Veelal sloot men hen op in kelders en gewelven onder den grond, vochtige, donkere en zeer ongezonde verblijven, terecht helen genoemd. Te Venetië had men zelfs kerken die om de ellende, die men er leed, berucht waren.

Tegenwoordig worden de gevangenen meestal elk afzonderlijk opgesloten. Vroeger was dat niet zoo, behalve in enkele gevallen of als iemand de uitvoering van zijn vonnis afwachtte. De lieden die tot lange gevangenisstraffen veroordeeld zaten meest bij elkander, soms twaalf of meer in eenzelfde vertrek. Gij begrijpt hoe het onder die menschen daar toeging. Want het waren natuurlijk veelal lieden die allerlei goddeloosheid hadden bedreven, tot roovers en moordenaars toe.

Maar ook begrijpt gij, vrienden, hoe het een vroom en godvreezend man als Lupetino moest te moede zijn, toen hij onder zulk slecht volk werd geplaatst en in hun gezelschap den dag moest doorbrengen.

Gelukkig had hij denzelfden troost, dien ook Paulus en Silas kenden, zoodat zij zelfs in den kerker Gods lofszangen konden zingen. Baldo wist dat hij niet leed als een kwaaddoener, maar om het woord Gods en de getuigenis van Jezus Christus, en ook dat de Heere met hem was en bleef en hem ook uit dezen kerker zou verlossen.

En door die hoop en vaste zekerheid behield de gevangene Provinciaal niet alleen den moed, maar trachtte hij ook zelfs nog in de gevangenis te doen wat zijn hand te doen vond. Wel had de Inquisitie hem nu het prediken daarbuiten onmogelijk gemaakt, maar hier in de gevangenis waren, zoo dacht Lupetino, ook menschen die noodig hadden het woord Gods te hooren, en zeer noodig ook.

Wel zou het niet zoo gemakkelijk gaan als bijvoorbeeld te Cherso, waar de schoolmeester, de stadsprediker en de raadsheeren wedijverden om hem te ontvangen, en allen hem gaarne hoorden, maar toch wilde hij 't niet 't Heeren hulp heproeven.

Gelukkig was Baldo in het bezit gebleven of gekomen van eenen Bijbel, en daarvan maakte hij gebruik. Hij vroeg aan zijne medegevangenen, waaronder lieden waren van zeer verschillenden stand en lang niet allen even slecht, of hij hun iets mocht voorlezen. Nu, daar zij toch weinig of niets te doen hadden, kwam daar geen tegen op, en zoo werden ook zeker voor 't eerst de goede woorden Gods in de gevangenis gehoord.

Wel Lupetino las weten we niet, doch wel dat, toen hij geëindigd had een groot rumoer ontstond. De menschen hadden zeker nog zelden of nooit iets uit de Schrift gehoord. Sommigen riepen: "Wat is dat schoon! Lees toch voort!" Anderen daarentegen schreeuwden: "Laat den ketter zwijgen; mocht hij hier ook nog prediken? Is hij er nog niet genoeg voor gestraft?" Ook waren er die spotten, en zeiden: "Houd dit maar voor u; we hooren liever iets anders. Wat geeft ons al dat lezen? Gij er zelf door in de ellende gekomen!" Kortom de een riep tegen den ander in. Slechts een paar zaten zwijgend en nadenkend voor zich te staren.

Onder deze laatste was een ridder, die, gelijk nog enkelen, gevangen zat niet wegens een of andere eigenlijke misdaad, maar omdat men meende dat hij de regering des lands tegenstond. Want hij moet weten dat de gevangenis waarin Baldo nu gebrach was, niet was die der Inquisitie, of liever dat er in deze gevangenis allerlei veroordeelden waren.

Toen nu het geweld eindelijk ophield, wendde zich de ridder tot Baldo en sprak:

"Het is zeker iets uit de Evangelien dat gij gelezen hebt, niet waar? Ik heb dat meer gehoord; jammer maar dat we er zoo weinig van vernemen en ook dat we er zoo weinig naar handelen."

"Wat het eerste betreft," sprak Baldo, hem den Bijbel toonende, "dit behoort zoo niet te blijven. Zie, hier hebt gij den Bijbel in onze taal overgezet."

Nieuwsgierig greep de ridder naar het boek, en de ander vervolgde:

"Het Evangelie wijst u levens den weg om van de zonde verlost te worden en Gods tot eer te leven. Onderzoek het slechts en gij zult het zelf ervaren. Het verkondigt ons vergiffenis van zonden, volkomen vergiffenis door het bloed van Christus, onzen Heiland."

Zij raakten nu in een diep en ernstig gesprek tot eindelijk de ridder zeide:

"Ik dacht altijd dat er toch ook nog een boetedoening was na den dood in het vagevuur, voor hen die niet verdoemd worden, maar ook nog de hemelsche zaligheid niet waardig zijn."

"Neen," sprak Baldo, "die Schrift kent geen ander *purgatorium* (reinigingsmiddel, vagevuur) dan Jezus Christus, en daarom is elk ander overbodig."

Den volgenden dag zocht de ridder zijnen nieuwen onderwijzer weder op. Juist zaten zij te spreken, toen een paar monniken binnenkwamen, die nu en dan de gevangenen bezochten. Zoodra zij bespeurden wat er plaats vond, gingen zij op den ridder toe en een hunner sprak:

"Wacht u voor dien ketter! Hij kan u meer schade doen dan iemand anders. Gij beeloopt de helse straf al gij hem volgt. Hij is een afvallige geestelijke."

"Laat ons hier met vrede," sprak Baldo. "Ik weet wie gij zijt en ook dat gij de lieden met het vagevuur bedreigt, opdat ze voor 't geld dat de ridders schenken, hen die er in zijn er uit redden. Het is u om geld te doen, niet om het heil der zielen. Denk aan Tetzl in Duitschland. Ik heb dezen heer ridder uit Gods Woord bewezen dat er geen vagevuur is; toont uit dit Woord dat ik dwaal en ik zal u gelooven."

Wel zeiden de monniken hierop een en ander, maar, gelijk uit het verhaal blijkt, dat ons bewaard is gebleven, liep dit alles behalve over bespreken voor het vagevuur uit Gods Woord. Die staan er trouwens ook niet in.

(Wordt vervolgd.)

DE TUINMAN KONING.

II.

Alexander echter liet de zaak geheel aan zijnen gunsteling over. Deze ging dus weer tot de broeders en sprak:

"Wilt gij dan de kroon niet zelf dragen, omdat gij niet van koninklijke bloede zijt, tracht dan iemand te vinden die verwant is aan den laatste koning, en die de eer wil aanvaarden, dijn meester toch aan iemand wil schenken."

Nu kenden de broeders verscheiden menschen, die tot de familie van den koning behoorden. Doch onder die allen was er geen, die zij den hooften post zoo waardig achtten als een man die Abdolonymus heette. Deze man was echter arm; hij verdiende zijn brood door te werken in eenen tuin buiten den muur der stad.

Doch daar lieten de broeders niet op. Zij werden 'tweelids eens dat Abdolonymus koning moest zijn. Zoo namen zij dan de koninklijke kleederen en de kroon en gingen naar buiten. Daar vonden zij den man hard aan 't werk, te midden van bloemen en vruchten.

Gij begrijpt, hoe verbaasd de tuinman stond te kijken, toen daar de twee broeders kwamen en hem vertelden dat hij Koning van Sidon zou worden en zoo meer. "Maar," voegden zij er bij, "als gij nu eenmaal zult zitten op den troon van Sidon, beoefen dan de deugden, die u hem waardig hebben gemaakt."

De goede Abdolonymus keek nu den een dan den ander aan. 't Was hem alsof hij droomde. Eindelijk sprak hij met een lachje, maar inwendig wel wat boos:

"Ik vind het niet mooi dat gij met mij, een arm man, al ben ik van koninklijk bloed, zoo den spot drijft. Dat komt niet te pas."

Doch de broeders verzekerden hem dat het wel degelijk ernst was en toonden hem de fraaie kleederen en de kroon die zij meegebracht hadden. En toen hij 't nog niet gelooven kon trokken zij hem als met geweld mee naar zijn hut. Daar kleedden zij hem in fraai Tyrisch purper, beoefden hem als hun vorst houw en trouw, en geleidden hem statelijk naar het koninklijk paleis.

(Slot volgt.)

HOOGENBIJK.

Gereformeerde Gezindheid.

Gereformeerde Kerken.

BEROEPEN: Bennekom, gem. Ede. A. van Veele, te Rotterdam B. — Hoogvliet, J. Smits, te Beverwijk. — Neermeer (Oost-Friesland), W. Bronger, te Wilem. — Gerkeloonster en Montfort, P. A. E. Sillevius Smits, cand., aan de Vrije Universiteit. — Maassius B. W. Ringnald, te Groningen.

BEDANKT: Bussom, H. C. van den Beink, cand., te Hilversum. — Ommen, J. van Haeringen, te Werkendam A. — Leerdam B. C. de Gooijer te Nunspeet. — Serooskerke (Walch) B. J. D. v. d. Velden te Middelburg O. — Gerkeloonster, H. Siemsema te Barm (Fr.)

Nederlandsche Hervormde Kerk.

BESCHOUWEN: Onder en Nieuwe Vetsing, I. H. Schreuder te Blauwke. — Marum, J. Klein te Harderwijk. — Zeevliet (Z.-H.) H. J. Koozeboom te Vianen (bij Tiel). — Koedijk en Hensbroek, H. D. Hellemans, cand. — Nieuw Lekkerland en de Kinderdijk (classis Dordrecht) J. J. de Kat Angelino te Deil (classis Zalt-Bommel) bij Geldern. — Waaxens en Brantgum, C. J. Niemeijer te O. en Westerblokker. — Haarland, W. van Dis te Piershil a. a. — Mijnsheer, W. M. Zilverman te De Vries. — Soest, D. P. Brans te Lersum. — Molenblik, J. D. G. Koch Jr. te Zuidplasp. — Maasticht, Dr. A. G. Boon te Eekhuizen. — Dokkum, J. H. W. Bisschop Boele te Twick. — Beek a. a. (bij Maasticht) W. J. Connen W. Na. te Drumpt (bij Tiel). — Nidderburen, P. Meindersma te Leens. — Schoonhoven, J. Steenbeek te Vianen. — Tiel, C. J. Niemeijer Jr. te Ooster en Westerblokker. — Wijnsum (Fr.) E. J. J. Hojan te Usteren. — Randsdorf en Schellingwoude, B. de Planque te Gendringen.

AANMERKEN: Vriescheloo, A. J. Montijn, cand., te Groningen. — Oosterwijk, N. J. Telders te Nieuw-Vossemeer.

BEDANKT: Langeweg, (Fr.) C. J. Niemeijer Ma. te Bokker (N.-H.). — Ems, W. G. van Doorne te St. Michiels-Gesl. — Gasselternijvere, Kerkwre en Oudelande, A. J. Montijn, cand., te Groningen. — Goudak, D. F. Meunier te Oudorp op Plakke. — Hoogblikland, Ph. S. Niemeijer te Giesse Oudkerk. — Heemster, M. Buys, em. pred. — Denekamp, G. J. Weiland te Amsterdam. — Tienhoven, G. Boegman te Heemstede bij Harderwijk. — Amsterdam, A. E. van Hoogenhagen te Nijmegen. — Sappemeer, P. H. Krijnen te Oudorp. — Kootwijk (Veluwe), P. H. Versteeg te St. Pancras. — Holten, W. v. d. Bijl te Elbergen. — Brille, J. Steenbeek te Vianen a. a. — Lollum a. a. T. Kines te Mookveld.

Correspondentie.

Van N. N. ontvingen we een protest tegen de wijze, waarop in het Rapport van de heeren Davinck c. s. de leer der Roomsche kerk met opzicht tot de kennis Gods was geformuleerd. Gelieve hij dit protest, mits ondertekend, aan Dr. Davinck toe te zenden.

De Heraut nam dit stuk slechts op.

Advertentien.

Heden werd ons, na kortstondige ongesteldheid, onze jongste lieveling CLEMENTIA, door den dood ontnomen. De belofte des verbonds troost ons in onze droefheid.

Da. J. SLUIJS, en Echtgenoot.

Uithuizermeeden, 3 Mei 1893.

WORLEDGE'S HEAD-ACHE LOTION is het beste, onschadelijke middel tegen HOOFDPIJN (uitwendig te gebruiken).

Verkrijgbaar door het gehele Rijk in flesschen van: 500 gr. à f 0.80; 250 gr. à f 0.45; 125 gr. à f 0.25.

Hoofd-Agent voor Nederland en Koloniën, JAN W. HAVERKAMP, SPIJTSRAAT 54, AMSTERDAM.

De POKKEN,

hoe zij ontstaan, welke voorbehoeding er tegen is (niet door inenting) en hoe zij langs den natuurlijke weg te genezen zijn, benevens voorstellen ter voorkoming van nadelige gevolgen der inenting en afschaffing van de Wet op de Vaccinatie, met een voorrede over Prof. Koch's Tuberculose-Inenting en hare waarschijnlijkste resultaten. Prijs 60 Cent.

Amsterdam. SEYFFART'S Bookhandel.

DE ROEPER.

Gerel. Weekblad, onder Red. van Prof. LINDENBOOM, kost slechts f 0.93 per half jaar.

In de eerstvolgende No's zal de *Concept-regeling* voor opleiding van Dienaren des Woords van stuk tot stuk worden besproken. AGENTEN gevraagd tegen billijke vergoeding.

De Uitgever, Heusden. A. GEZELLE MEERBURG.

P. VAN EIJK.

FIRMA JOHANNES KRAMER & Co.,

Dam 15-17, Amsterdam.

Kopen en verkoopen EFFECTEN, vreemde COUPONS enz. Wisselen Gouden, Zilveren MUNTEN en vreemde Banknoten. Sluiten PROLONGATIES en BELEENINGEN. Nemen gelden à DEPOSITO met rentevergoeding van 1/2 pCt. onder de prolongatiekoers. Bedragen tot en met Duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

Heden werd verzonden PROSPECTUS van:

Een jaar op reis in dienst der Zending,

DOOR

F. LION CACHET,

Predikant te Rotterdam.

Dit werk verschijnt in 10 afleveringen, elk van 48 bladzijden. 't Bevat het verhaal van des Schrijvers reis over Java, door Egypte en het Heilige Land. 60 platen, afbeeldingen van door den Schrijver bezochte plaatsen en voorstellingen van zeden en gewoonten, aullen het werk illustreeren. Het boek komt in den loop van dit jaar gereed.

De prijs wordt in geen geval hooger dan f 4.50.

Het PROSPECTUS (dat 10 platen bevat) is bij alle Boekhandelaren voorhanden, en wordt op aanvraag franco toegezonden door den Uitgever.

Amsterdam.

J. A. WORMSER.

GOLDSCHMEDING'S PIANO- en Orgelhandel, Warmoesstraat 141, Amsterdam, biedt steeds de meest uitgebreide sortering Instrumenten en zendt direct op aanvraag Catalogi, Prijslijsten en Conditiën. DIRECTE INVOER. LAAGE PRIJZEN.

Nette leerlingen kunnen op zeer voordeelige voorwaarden geplaatst worden alsmede eenige vergeworperde gratis.

Dames Wollen Costumes,

maaktloos van af f 4. Katoenen Costumes van af f 2.50. Dames Wollen Huisjaponnen van af f 1.75. Katoenen Huisjaponnen van af f 1.25. eenvoudige Prinsessejaponnen 90 Ct. Dienstbodenjaponnen in één dag netjes afgewerkt 80 Ct. en Rouwgoed, desnoods in 4 uren, aangezien in de Breestraat No. 11, met 3 couplees, 14 naaisters en 10 trapnaaimachines gewerkt wordt.

Bij HÖVEKER & ZOON, te Amsterdam, verscheen:

REVOLUTIE en EVANGELIE.

EEN ZANG AAN HET EINDE DER 19de EEUW.

DOOR

J. A. WORMSER.

Prijs f 0.10.

Uitgaven van J. A. WORMSER, te Amsterdam.

WERKEN van Dr. A. KUYPER.

Het werk van den Heiligen Geest.

Deel I. Voor de kerk in haar geheel; Deel II en III. Voor de enkele personen. In fraaie stempelband f 8.90; ingenaaid f 7.50.

Afsonderlijke deelen zijn niet verkrijgbaar.

Dagen van Goede Boodschap.

I. In den Kerstmis. II. De Paaschmorgen. III. Op den Pinksterdag. IV. Oud- en Nieuwjaar. Prijs van de geheele serie in vier fraaie stempelbanden f 5.00; in vier deelen ingenaaid f 3.60. Elk deel is op zichzelf compleet en verkrijgbaar, geb. à f 1.75, ing. à f 1.20.

Gomer voor den Sabbath.

Meditation over en voor den Sabbath.

In stempelband f 2.40; ingenaaid f 1.90.

Tractaat van den Sabbath.

Historische dogmatische studie.

Prijs f 1.60. Gebonden f 2.10.

Voor een Distel een Mirt.

Geestelijke overdenkingen bij den Heiligen Doop, het doen van Belijdenis en het toegaan tot het Heilig Avondmaal. Ingenaaid f 1.80. — In stempelband f 2.30.

Uit het Woord. Bijbelstudien.

Eerste serie, deel II. Tweede serie, deelen I, II, III. Prijs per deel f 3.40. Gebonden f 3.90. Deel I en II van de Eerste Serie zijn uitverkocht.

De Vleeschwording des Woords.

Prijs f 1.90. Gebonden f 2.40.

Tractaat van de Reformatie der Kerken.

Aan de zonen der Reformatie hier te lande aangeboden op Luther's vierde eeuwfeest. Prijs f 2.50.

De twaalf Patriarchen.

Bijbelche Karakterstudien. Prijs net ingebonden f 1.—, ingenaaid f 0.75.

GEDRUKT TER KON. NED. STOOMDRUKKERIJ WARMEESTRAAT 106, AMSTERDAM.

Heden verscheen de 3de Aflevering van de

Schetsen van Leerredenen

door C. H. SPURGEON.

Uit het Eng. vertaald door El. FREUSTADT.

De Uitgever H. TEN HOOVE.

Utrecht, 1 Mei 1893.

Prospectus en proefblad wordt op aanvraag gratis toegezonden.

UITGAVE van HÖVEKER & ZOON, TE AMSTERDAM:

GEDICHTEN

VAN

J. A. WORMSER.

Prijs f 1.25. In stempelband f 1.90.

Breebaart's Orgelhandel.

Damrak 23, Amsterdam.

ruim 200 stuks in voorraad.

Laagste prijzen. Vraag Catalogi.

Dit blad Blijft van dit blad aan de Al. Inzen die kunnen vo

Is bege. Stellig n. aangelegd, te worden komt. Al. Een ding ik zoeken, mocht wo die heilige in Psalm 1. Heere ver stellig gee tot zonde Psalm 38: of in Jesai begerde or van boosen de verzadi en dorstige geeren, spr in 'begeer, zoo dorst. God. En d en prikelt. Alle gij do gij die gees koopt zond melk!"

Een hart is verdord, dooving dre begeert, bli God begeer breekt, dan middeljik ge ten dan ool en smeking. Hem vloes gaven zijn lichten, en des heils. Er aangebeden, rijke met z begeerten d gewerkt he daan, dat a veelere telk kracht van zonder begi ligt. Zelfs 1 tot de begee te worden. God selven zins rechtu levensgoed niet te buit geef mij r mijns besch dige begee meest gees geerte in: „brood". En zulk begeer behoort, m van heerlijk alsoo door

In het ja Dauphiné (Fr om ene reis onderlegen j den Heere. J den Christus ken. Kerst w waar hem u den, dat v wenschte voo hem ook doe Uit Gené die hij, in z naar onderw Dit werk i blikken van André, boek van den pre (later werd h leven) en de hem in de